tagne af Statskassen, og uanset, at der i en Aarrække ikke af Øerne er ydet noget Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder, ligesom der efterhaanden er gennemført saadanne Besparelser i Administrationen, som ere ansete mulige og forsvarlige.

Under disse Omstændigheder har det ikke kunnet undgaas, at Øerne i deres løbende Mellemregning med Statskassen for her hjemme skete Udbetalinger for Kolonialkassernes Regning samt de af disse paa Øerne modtagne Indbetalinger for Statskassens Regning ere komne i en betydelig, stadig voksende Gæld til Statskassen (se herom Bilag 2), som den 31te Marts 1889 udgjorde for St. Thomæ Vedkommende Kr. 1,561,574. 40 Øre, og for St. Croix Kr. 1,937,763. 74 Øre, foruden Rest paa Laan ifølge Lov af 16de Juni 1876 = Kr. 567,366. 72 Øre.

Grunden til dette uheldige Forhold ligger i Øernes formindskede økonomiske Evne, der for St. Croix Vedkommende væsentlig hidrører dels fra en Række uheldige Høstaar, dels fra den Nedgang i Sukkerpriserne, som Konkurrencen med Roesukkeret har medført, og for St. Thomæ Vedkommende fra den fortsatte Nedgang i dens blomstrende Mellemhandel, som er bleven en uundgaaelig Følge af den bestandig voksende direkte og hyppige Dampskibstrafik imellem Europa og Vestindien med dens Fastlandsomgivelser. Trykkede af denne økonomiske Tilbagegang og under stigende uafviselige Krav paa Udgifter til sociale og humane Formaal (Skole-, Sundheds-, Fattig- og Fængselsvæsenet) have Øerne ikke været i Stand til at opfylde de Forventninger om, at de vilde kunne bære alle, baade kommunale og Stats-Formaal tilsigtende Udgifter, hvorfra Koloniallovens, støttet paa de forud for den liggende gunstigere Perioder, gik ud ved at indrømme Øerne en omfattende financiel Selvstændighed, hver for sit Vedkommende.

Regeringen har gentagende forsøgt at forskaffe Øerne en sundere finansiel Stilling ved deres Fritagelse for Udgifterne til Militærstyrken, der paa den ene Side som ganske særligt tjenende et Statsformaal snarest maa afholdes af Staten, naar Øerne var ude af Stand dertil, og paa den anden Side ikke taalte nogen Indskrænkning, hvad Negeropstanden i 1878 paa sørgelig Maade viste, efter at Militærstyrken det foregaaende Aar var bleven formindsket for at tilvejebringe en Besparelse.

Hertil sigtende Lovforslag bleve fremsatte paa Rigsdagen i Samlingerne 1879—80, 1880—81 og senest 1884—85, uden at det dog lykkedes at faa dem gennemførte.

Den Forudsætning, hvorfra hine Lovforslag gik ud, nemlig at Øerne ved at befries for Militærudgifterne vilde være i Stand til at skaffe Balance paa Budgetterne og endog have et om end mindre Overskud til Afbetaling paa Gæld, har under Øernes fortsatte økonomiske Tilbagegang vist sig ikke at ville slaa til, saaledes som det vil fremgaa af nedenstaaende Sammenstilling af Kolonialkassernes aarlige Regnskabsbalance og Militærudgifter (militære Pensioner deri indbefattede) for hvert af de 5 Finansaar 1884—85 til 1888—89:

	St. Croix.		St. Thomas og St. Jan.	
	Regnskabsbalance.	Militærudgifter (Pensioner inkl.)	Regnskabsbalance.	Militærudgifter (Pensioner inkl.)
	$ cts.	$ cts.	$ cts.	$ cts.
1884—85	÷ 41,535. 69	55,721. 16	÷ 28,892. 81	33,490. 40
1885—86	÷ 49,570. 69	53,005. 69	÷ 45,874. 48	33,834. 67
1886—87	÷ 50,391. 71	52,723. 37	÷ 52,631. 02	31,822. 15
1887—88	÷ 39,996. 95	53,446. 45	÷ 34,764. 15	31,220. 53
1888—89	÷ 51,617. 80	50,353. 93	÷ 66,808. 48	28,783. 06
Gennemsnit...	÷ 46,622. 57	53,050. 12	÷ 45,794. 19	31,830. 16